

Одеська
обласна бібліотека
для юнацтва

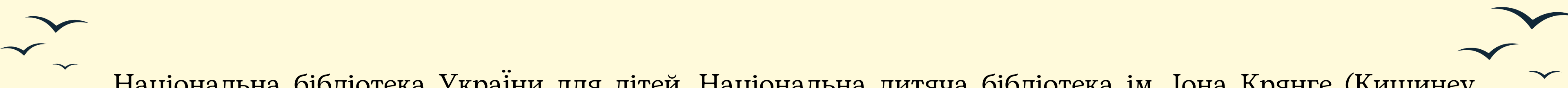
Департамент культури, національностей, релігій та
охорони об'єктів культурної спадщини
Одеської облдержадміністрації
Одеська обласна бібліотека для юнацтва
Одеська обласна бібліотека для дітей ім. В. Катаєва

ДІТИ ОДЕШЧИННИ ПРО РІДНИЙ КРАЙ

Презентуємо роботи учасників
пізнавально-краєзнавчого онлайн-екскурсу
«Діти єднають країни. Пізнаємо Україну разом»

Підготували: Тетяна Петелько, головний методист НМВ;
Тетяна Величко, технічний редактор

Національна бібліотека України для дітей, Національна дитяча бібліотека ім. Іона Крянге (Кишинев, Республіка Молдова), Національна секція Міжнародної ради з дитячої та юнацької книги UA_IBBY, Національна секція IBBY в Республіці Молдова у 2023 році запросили українських дітей та підлітків до участі у пізнавально-краєзнавчому онлайн-екскурсі «Діти еднають країни. Пізнаємо Україну разом» до Року української культури в Республіці Молдова. Одеська обласна бібліотека для дітей ім. В. Катаєва стала основним співорганізатором заходу в Одеській області.

Мета заходу: підтримка культурних зв'язків між українським та молдовським народами, знайомство молдовських дітей з культурою, історією, пам'ятками архітектури та культурними об'єктами України; активізація пізнавальної діяльності.

Умови екскурсу можна переглянути за посиланням: <https://chl.kiev.ua/Default.aspx?id=10554>.

Обласна бібліотека для юнацтва закликала публічні бібліотеки Одещини долучитися до акції і запросити підлітків до участі. Наша область в переліку тих, хто надіслав найбільшу кількість робіт – 30. Надіслані роботи допоможуть більше дізнатися про українську історичну та культурну спадщину нашого регіону не тільки дітям Молдови, а і нашим українським дітям.

Роботи всіх учасників розміщені за посиланням: <https://bit.ly/4cLb1Pp>

За результатами глядацьких уподобайок були визначені 25 лауреатів пізнавально-краєзнавчого екскурсу «Діти еднають країни. Пізнаємо Україну разом». Серед них 8 найактивніших популяризаторів Одещини:

1. **ТЕСЛЮК ЮЛІЯ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (М.ОДЕСА)**
2. **МАТЯР ІЛЛЯ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (С. ДОБРОСЛАВ)**
3. **ВЕРЕЩАКА АНДРІЙ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (АРЦИЗЬКА ТГ)**
4. **БУЧИНСЬКА АЛІСА, ОДЕСЬКА ОБЛ. (М. ПОДІЛЬСЬК)**
5. **КАРПЕНКО ДАРІЯ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (КУЯЛЬНИЦЬКА ТГ)**
6. **ТЕМЕНЮК КИРИЛО, ОДЕСЬКА ОБЛ. (КУЯЛЬНИЦЬКА ТГ)**
7. **ДЕГТЯРЕНКО АРТЕМ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (КУЯЛЬНИЦЬКА ТГ)**
8. **НАЗАРЧУК АНАСТАСІЯ, ОДЕСЬКА ОБЛ. (КУЯЛЬНИЦЬКА ТГ)**

Список із 25 фіналістів тут: <https://chl.kiev.ua/Default.aspx?id=10921>

І ось настав день коли міжнародне журі обрало 5 переможців! Серед них – двоє з Одещини! Вітаємо **Юлію Теслюк (м. Одеса)** та **Артема Дегтяренко (с. Коси, Подільський район)** з перемогою!

Підсумковий відеоролик дивіться за посиланням: <https://bit.ly/4aqsk6y>

Пропонуємо вам здійснити подорож рідним краєм разом з учасниками пізнавально-краєзнавчого онлайн-екскурсу «Діти еднають країни. Пізнаємо Україну разом»!
(Тексти подані в оригіналі).

Пам'ятка архітектури - Свято-Успенська церква. Нейчева Олена, 16 років. Одеська обл, село Кирнички.

У селі Кирнички розташована Свято-Успенська церква, яка є пам'яткою архітектури та охороняється законом. Пам'ятник унікальний за своїм об'ємно-просторовим та архітектурним рішенням, побудована в 1841 році і працює до сьогодні. Зведена в стилі класицизму з вапняку, оштукатурена, хрестовокупольна, у плані хрестова. На західному, північному і південному фасадах — чотириколонні портики тосканського ордера, увінчані трикутними фронтонами. Перекрита напівциркульними склепіннями, середня частина — напівсферичним куполом на високому круглому барабані, який підтримується вітрилами що лежать на арках.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextrxy2g32I/wish/2746048503>

Кам'яний пам'ятник на честь явлення Святої Богородиці. Недова Христина, 12 років. Одеська обл, село Кирнички.

За однією з легенд, місцями, де пізніше виросло село Кирнички, проїжджав купець зі своїм сліпим сином. Вони їхали до лікаря для зцілення...

Біля джерела вони зупинилися на ночівлю. І приснився купцеві сон: явилася до нього Мати Божа і сказала: "Помий сину очі цією водою він і прозріє". Після пробудження купець виконав те, що наказано йому було уві сні, і син прозрів. З тих пір чутка про джерело славиться як про цілюще. На честь цього наші земляки встановили кам'яну пам'ятку, включену до символіки села Кирнички.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextxy2g32l/wish/2746043432>

Історичний будинок-музей села Hoffnungsfeld (Надеждівка). Перевишков Ігор 12 років, Одеська обл, село Надеждівка.

Музей був заснований у 2003 році відремонтованому колишньому німецькому будинку. Його стенди, зроблені в Німеччині, за матеріалами різних джерел, оповідають про складну історію німців-переселенців і заснування ними поселення Гоффнунгсфельд у 1864 році.

У музеї дбайливо зберігаються експонати часів кінця ХІХ – першої половини ХХ століть. У двох залах розміщені стенди розповідають про сучасне життя, людей праці, будні і свята надеждовців. У музеї-садибі є два особливі експонати: дванадцятиметровий колодязь середини сорокових років минулого століття і підвал тих же років.

Призахідне сонце крізь вікна музею яскраво осяває декоративні соняшники, оживляє тілесного кольору товсті свічки, даровані делегацією з Німеччини. Промені сонця, відбиваючись від фарбованої підлоги, стеленого ще першими господарями, підкреслюють домашню обстановку строго німецького затишку.

Базиліка в честь ікони Божої Матері «Всіх скорботних радість» в місті Арциз. Стоматов Ілля, 14 років, Одеська обл., Болградський р-н.

Будівництво базиліки в Арцизі розпочалося у 2013 році. Базиліка («царський будинок для всіх») – це храмовий комплекс будується на ранньохристиянський лад трьох базилік, що з'явилися ще в IV – IX століттях у містах Болгарії. Така споруда не має аналогів в Україні. Головним ідейним натхненником та архітектором знакової будівлі став отець Геннадій, настоятель храму, розташований неподалік базилічного комплексу. Наразі будівництво триває.

Храмовий комплекс у майбутньому відіграватиме важливу духовну роль: тут відбуватимуться не лише богослужіння, а й різнопланові культурні заходи. Крім того, Арцизька базиліка може стати унікальною визначною пам'яткою України, яка привабить туристів з усього світу, оскільки зараз вона є єдиною сучасною базилікою в країні.

Моє село - найкраща в світі сторона. Перевишков Ігор, 12 років, Одеська обл., село Надеждівка

Серед Буджакських степів розташувалося моє рідне село Надеждівка. Це сонячний куточок Бессарабії з неймовірно красивою природою та високорозвиненою інфраструктурою. Було засноване свого часу німецькими колоністами у

1945 село Гофнунгсфельд перейменовано на Надеждівка.

Село потопає в зелені, розкішні дерева з соковитим зеленим листям ростуть на таких же зелених, рівеньких з акуратно підстриженою травою галявинах. Поміж і навколо них — повно різноманітних квітів, Різні архітектурні пам'ятки, серед яких красується міні-копія

Ейфелевої вежі, а ще є місток закоханих і повсюду витвори народного мистецтва: альтанки, скульптури, дитячі майданчики та інші красоти. Не менше вражає фонтани які знаходяться в центрі села. Надеждівка неодноразово займала призові місця в обласному конкурсі на звання кращого населеного пункту, а також відзнаки та диплом переможця Всеукраїнського конкурсу на звання кращого села. Я дуже люблю своє місце і пишаюсь тим, що з кожним роком воно стає красивішим та квітучим.

Собор Святителя Миколая чудотворця. Синько Аріна, 10 років, м. Подільськ, Одеська обл.

Собор Святителя Миколая чудотворця знаходиться в м. Подільськ Одеської області. Він є найбільшим православним храмом регіону після Спасо-Преображенського кафедрального собору Одеси. У 1998 році протоієрей Борис Мачок був назначений відповідальним за майбутній храм Святителя Миколая, а у 1999 році відбулася закладка собору. Будівництво тривало цілих 14 років. Роботи фінансувалися за рахунок пожертвувань містян. Освіятили собор 19 грудня 2013 року.

Купол дзвіниці можна побачити з будь-якої точки міста. Висота молебного дому по дзвіниці — 52 метри, місткість — три тисячі прихожан. Неймовірно гарно собор виглядає як ззовні, так і всередині. Сьогодні це те місце, куди із задоволенням приходять жителі та гості міста.

Скіфський курган. Верещака Андрій, 10 років, м. Арциз, Одеська область

Скіфський курган вважається однією із найстаріших історичних пам'яток міста Арциза. Він свідчить про те, що із самих древніх часів в наших краях жили скіфи. У ньому знайдено поховання воїнів IV століття до н. е., золота чаша та військові обладунки, які є експонатами Одеського археологічного музею.

Сьогодні кожен бажаючий може відвідати цей археологічний пам'ятник, помилуватися краєвидами і доторкнутися до історії. А дані про розкопки кургану можна знайти у місцевому історико-краєзнавчому музеї.

Балтський історичний музей. Бойко Марія, 8 років, м. Балта, Подільський район, Одеська область.

Користувач Балтської міської бібліотеки для дітей.

Наше місто Балта гордиться своїми неповторними пам'ятниками архітектури, яких нараховується понад 50. Та особливої уваги заслуговує Балтський історичний музей.

Ще у 1892 році був збудований двоповерховий будинок сім'ї Григорія Бровера, яка жила на другому поверсі. А на першому розташовувався магазин, в якому реалізували золоті прикраси.

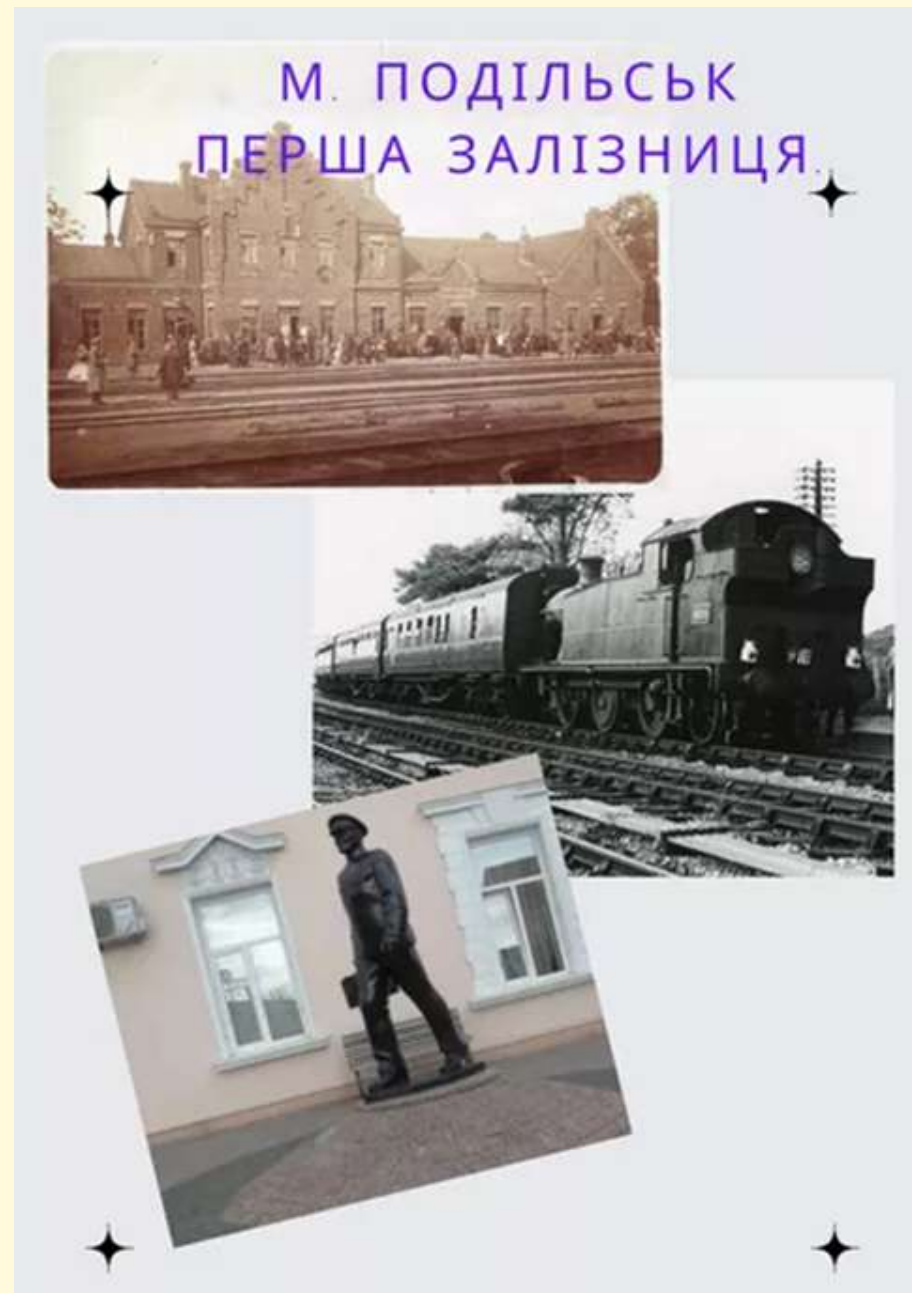

Після революції 1920 року тут був відкритий "Робітничий клуб з музеєм", потім "Дитячий будинок". Вже після Другої Світової війни було відкрито "Районний будинок піонерів", а згодом "Районну дитячу бібліотеку".

Сьогодні – це історичний музей з картинною галереєю. Тут зберігаються картини місцевих художників та художників - учасників балтських пленерів. Працівниками музею збираються матеріали про земляків, захисників-героїв, які загинули у повномасштабній війні росії проти України. Проводяться екскурсії, розповідаються цікаві факти про життя наших предків, їх побут. У музеї зберігаються речі, якими вони користувалися у ті далекі часи.

Усі жителі та гості міста можуть відвідати наш історичний музей.

Перша залізниця, Бучинська Аліса, 8 років, м. Подільськ, Одеська обл.

В Україні є багато міст. Серед них і наш Подільськ. Місто не раз змінювало свою назву: Бірзула, Котовськ, Подільськ. Воно розташовано на водорозділі невеликих річок Сухого Ягорлика і Тілігула в 188 кілометрах на півночі від Одеси. Місто відоме, як залізничний вузол. Все почалося з січня 1863 року розпорядженням Олександра I про будівництво залізниці від м.Одеси до м.Балти. 18 грудня 1865 року її було здано в експлуатацію, вона завдовжки 222,52 версти.

Залізниця пов'язала Одеський порт із багатою на хліб Подільською губернією. Для того щоб працювала залізниця потрібні були паровози. В 1867 році було побудоване локомотивне депо для відстою та ремонту паровозів. Місто росло і розвивалося. Швидко розвивалися залізничні галузі.

Станція Подільськ стала важливим залізничним вузлом. Візитною карткою міста є підприємства залізниці. Зараз на залізниці працює кожен четвертий подільчанин. Мої батьки також працюють на залізниці. Подільчани поважають працю залізничників і встановили пам'ятник – символ залізничника, засновника міста. Запрошую в місто залізничників – місто Подільськ.

«Котигорошко». Гирбя Вадим, 16 років, місто Білгород – Дністровський, Одеська область.

В Білгороді - Дністровському є скульптурна композиція «Котигорошко», яка присвячена герою з української народної казки Котигорошку. Її створив у 2008 році відомий місцевий скульптор Володимир Федьків. Ініціювали цей проект - міська суспільна організація «Жінки за майбутнє України». Паркова зона біля скульптури «Котигорошко» - улюблена локація дітей міста. З початку повномасштабної війни рф проти України, вже другий рік поспіль, 4 квітня місцеві жителі вшановують пам'ять загиблих під час війни дітей. Учасники приносять дитячі іграшки та лампадки, щоб залишити їх біля пам'ятника.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnexnty2g32l/wish/2720667500>

Настінний живопис «Містечкові історії». Кулініч Варя, 9 років, місто Білгород – Дністровський, Одеська область (ВПО, Донецька обл., місто Добропілля)

*Там, де синього моря простори,
З давніх днів, із античних віків,
Біле місто стоїть у дозорі,
У безкраї Буджацьких степів.
Місто дружби народів та волі,
Краю наш українська земля.
Павло Антонов*

Настінний живопис під відкритим небом по вулиці Грецькій в місті Білгороді –Дністровському передає колорит старовинного Аккерману. На ньому зображені сюжети з життя місцевих жителів 19-го сторіччя. Цей арт-об'єкт є улюбленою локацією для відпочинку аккерманців та гостей міста.

Автор настінного живопису - місцевий художник Олексій Пожидаєв.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextrxy2g32I/wish/2720690685>

Мурал «Старий Аккерман». Гирбня Вадим, 16 років, місто Білгород – Дністровський, Одеська область.

З 25 квітня 2019 року в Білгороді - Дністровському парку Перемоги зупиняють погляди ті, хто проходить повз муралу з ретро ілюстраціями. Автор роботи - місцевий художник Олексій Пожидаєв, який перетворив 85 квадратних метри стіни на витвір мистецтва. На муралі зображені три нариси – дім Ярошевича, Свято-Вознесенський собор та пристань теплоходу «Тургенєв», на якому у різні часи до міста приїздили Л. Українка, І. Нечуй-Левицький, А. Міцкевич та інші видатні особистості, які присвячували свої твори середньовічній Аккерманській фортеці.

Своє натхнення автор роботи черпав із старих фотографій Білгорода-Дністровського.

Аккерманська фортеця. Беницький Микита, 10 років, місто Білгород – Дністровський, Одеська область

*Ой вже сонечко яснее та стало на межі,
Освітило акерманські турецькі вежі.
Леся Українка.*

Аккерманська фортеця (Білгород-Дністровська) — історико-архітектурна пам'ятка та найбільша фортеця України. Була споруджена за часів Пізнього середньовіччя (XIII — XV століття) на місці руїн античного поліса Тіра. Пам'ятник Середньовіччя в Україні. Зводилася як військово-оборонна споруда, була одним із найбільших та найпотужніших фортифікаційних укріплень XIII-XV століть на українській землі, охоплює площу в дев'ять гектарів, а її стіни в довжину досягають майже два кілометри. Висота оборонних стін - від 5 до 15 метрів, ширина - від 1,5 до 5 метрів, оточена досить широким ровом. За формою - нагадує неправильний багатокутник.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnexntxy2g32l/wish/2720658450>

Білгород-Дністровська ЗЗСО №6 – колиска науки міста. Бурлаченко Ксенія і Дар'я, 12 та 9 років, місто Білгород –Дністровський, Одеська область

У Білгороді-Дністровському збереглося не так багато будівель, початкова суть яких не змінилася, або майже не змінилася. На місці сьогоденної школи №6 ще 1913 року аккерманський меценат Древов збудував жіноче народне училище, яке, по суті, було звичайною школою, але для дівчаток. У різні часи тут було румунське жіноче училище Brezel, училище для вчителів, семирічна школа №9, а потім восьмирічна №6. Як середня загальноосвітня школа №6 працює з 1987 року.

За багато років існування навчального закладу у ньому працювали люди, яких досі пам'ятають у місті. Пам'ятають за їхній професіоналізм і красу душі, за щедрість серця і твердість духу. А ще школа пишається своїми випускниками, багато з яких присвятили себе розвитку нашого міста.

Вірменська Церква. Оболянiна Арiна, 8 рокiв. мiсто Бiлгород-Днiстровський, Одеська область

Вірменська церква - пам'ятка архітектури національного значення, яка датується 14 століттям. Розташована у м. Білгород-Дністровський, Одеської області, поруч із відомою Аккерманською фортецею.

Вірменська Церква також відома, як церква Успіння Пречистої Богородиці, являє собою колоритну релігійну споруду, яка добре збереглася з епохи Середньовіччя. У плані Т-подібний храм неодноразово перебудовувався і розширювався, але зберігав присадкуватий вид. На стінах церкви збереглися плити з викарбуваними написами. На території церкви було розташоване старовинне кладовище з похованнями кінця 18 століття.

На даний момент Вірменська церква Святої Богородиці є чинним об'єктом культурної спадщини України.

Адреса: Україна, Одеська область, м. Білгород-Дністровський, вул. Кутузова, буд. 1.

Координати: 46.198131, 30.355622.

Життєдайне джерело "Дівочі сльози" Москул Роман, 18 років селище Окни, Подільський р-н Одеська область

У мальовничому селі Розівка на Окнянщині Подільського р-ну Одеської обл. з каменю б'є джерело, яке має назву «Дівочі сльози». Існує легенда щодо виникнення цього джерела.

У давнину на камені сиділа вродлива дівчина і лила гіркі сльози за своїм коханим, який служив у царському війську. Аж раптом розчинилося небо і яскраве світло осяяло дівчину. Вона підвела очі і перед нею з'явилась Пресвята Діва Марія і сказала, що цілющі сльози кохання стануть цілющою водою, яка заб'є джерелом.

І справді вода тече тоненькими цівками вниз по каменю, чиста, як дівочі сльози, як символ вірного незрадливого кохання. Мабуть, не знайдеться в районі людини, яка б не знала про цілющість цього джерела. І вже не лише в громаді. Слава про нього сягла і за межі нашої області. До нього приходять краєни, приїжджають гості. А місце тут напрочуд мальовниче – річка, ліс, пагорби, тож відпочинок для стомленого подорожнього забезпечений. А ще для багатьох місцевих селян вода стала панацеєю від різних захворювань, особливо ниркових.

Одеський національний академічний театр опери і балету. Теслюк Юлія, 16 років, м. Одеса, Одеська область

*Затамувавши подих, люди
Все дивляться на сцену ту.
А в ній краса, душа споруди,
Мов таємниця Всесвіту.
А на вершечку, там, близ неба,
Богиня Мельпомена є.
Вона царює, бо так треба,
Творців чудових визнає.
На балюстраді, саме зверху,
Тримають міцно стріли й лук
Амури, що любові духи,
Всіх захищають від розлук.
Багатство, фрески, позолота,
Мозаїка, дзеркала й скло,
І оксамиту ніжна нота
Дарує кожному тепло.
Умитий вранці ніжним світлом,
Щодня пробуджений від сну,
Театр опери й балету
Показує свою красу.*

На півдні нашої мальовничої країни, в чудовому сонячному місті Одесі, розташований величний та прекрасний національний академічний театр опери і балету. Це гордість, окраса та візитівка Південної Пальміри. Зведений у сучасному вигляді ще у 1887 році, театр досі зачаровує красою і входить до п'ятірки найкращих театральних будівель світу.

Театр опери й балету з любов'ю поглядає на людей. У ньому - вічність світлого моменту. І віддзеркалення усіх ідей.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextxy2g32l/wish/2704748149>

**Милується око красою рідної землі. Шубський Денис. 11 років.
м. Березівка, Одеська область.**

**Перед нами розкинулися різнобарвний степ. Яких тут кольорів тільки немає!
Ця весна прикрасила нашу землю різними квітами. Безліч фіолетових півників
(ірисів) зустрічають весну. Вони такі гарні, ніжні, що хочеться годинами
милуватися ними. Букетика з них я не складу. Ні! Нехай милують око всі, хто
бачить цю красу.**

**А між кущиками зеленої травички сховалися яскраво-жовті горицвіти. Від них
віє сонечком і теплом.**

**Ген вдалині видніється пагорб, який зливається з блакитною смугою неба. А на
небі білі – білі хмаринки. Вони ніби завмерли, бо не хочуть псувати цю чудову
природну гармонію.**

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnexntxy2g32l/wish/2708282705>

**Пшеничні поля навесні. Онишко Олександр. 9 років.
м. Березівка, Одеська область.**

Моя Україна – багата, квітуча. Неозорі пшеничні поля, простяглися на півдні України. Це мій рідний край, бо саме тут, на Одещині, я живу. Я бачу сам, як восени зеленіють молоді посіви озимини. А потім навесні буяють зелені поля. Влітку ці пшеничні лани дозрівають і перетворюються на золоті величезні килими.

**Переді мною дивна картина: блакитне небо і жовте поле зливаються в єдине ціле. Та це ж наш блакитно-жовтий прапор!
Це символ моєї рідненької України.**

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextrxy2g32l/wish/2708255265>

**Храм Покрова Божої Матері Кравцова Анна, 12 років, с. Великопоске, Роздільнянський р-н,
Одеська область.**

Храм Покрова Пресвятої Богородиці було збудовано в кінці XIX ст. В 1937 році влада закрила всі церкви нашого села. Ікони, книги, убранство алтаря зникли. Дзвіницю розвалили повністю. Будівлю храму віддали під Будинок культури, менші будівлі під склад колхозу. На даний час будівля є однією з пам'яток історії та культури села Великопоске.

Музейна кімната. "КЗ" Публічна бібліотека Великопосківської сільської ради" Кравцова Софія, 15 років с. Великопоске, Роздільнянський р-н, Одеська область

27 вересня 2022 року до 200 – річчя села Великопоске відбулося урочисте відкриття краєзнавчого музею. Це велика подія, гордість і честь для кожного селянина

Музей радує і дорослих і дітей. Значення музею в справі збереження історії малої батьківщини важко переоцінити. Він об'єднує різні покоління. Історія - це фундамент, на якому з вами будемо сьогодні і майбутнє. Адже ми зобов'язані знати свою історію. У нашому музеї зібрані унікальні експонати - предмети побуту жителів нашого села, старовинні інструменти і знаряддя праці, національний одяг старообрядців, документи і фотографії та багато іншого.

"Пам'ятний знак - поминальний хрест" Кравцова Анна, 12 років, с. Великоплатоске, Роздільнянський р-н, Одеська область

5 серпня 1941 року радянські солдати третього батальйону 161-го полку Кишинівської 95-ї стрілецької дивізії вели нерівний бій з румунськими військами, обороняючи кожний клаптик нашої землі. Солдати стояли на смерть, захищаючи жителів села, захищаючи нашу країну.

7 серпня 2020 року на тому місці, яке було вказано старожилами, встановлено поклонний хрест на згадку про загиблих, що окропили своєю кров'ю землю, в якій залишилися лежати навіки.

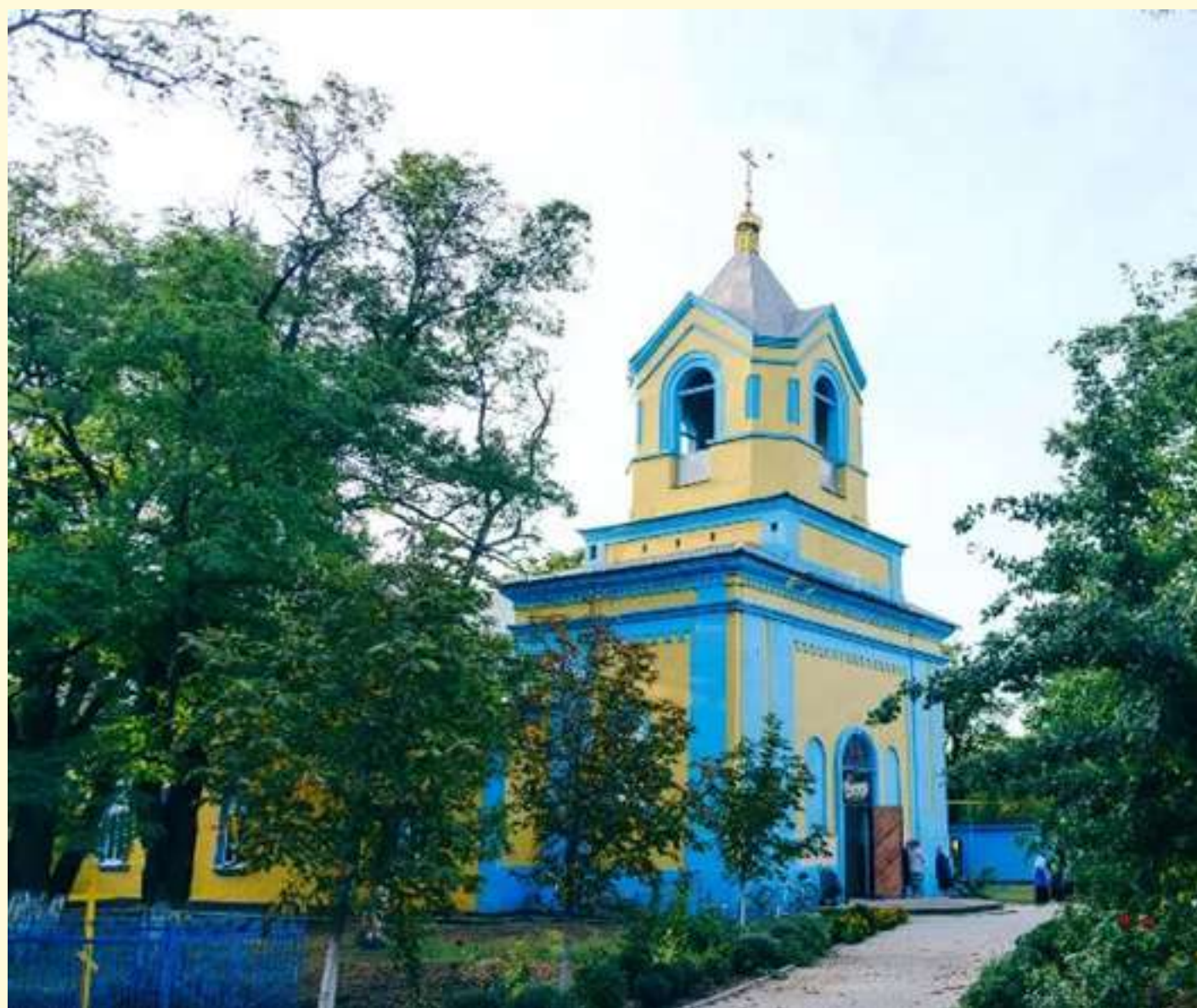
Історична постать. Олександр Токарський (Токарський сад). Кобилюк Артем 11 років м. Подільськ. Подільська центральна міська бібліотека

На околиці нашого міста є відомий Токарський сад. Ще до революції в нашому місті проживала сім'я Токарський, яка цей сад виростила. Це була звичайна міщанська родина. Голова сім'ї Токарський Олександр Йосипович переїхав до Бірзули на початку ХХст. Як раз в цей час давали в аренду землю біля залізниці, задля того щоб уникнути природних зсувів Ось першу ділянку, найнезручнішу і взяв Олександр Токарський. Побудував хатку і почав працювати. Крім роботи в саду, Токарський брав участь у громадському житті міста. З встановленням радянської влади, вирощений сад перейшов до колгоспа, а сам Токарський став колгоспним садівником. Але життя людини, яка чесно працювала, закінчилося трагічно. В 1937 році Токарського та його дружину репресували. Олександра Йосиповича одразу розстріляли, його дружину засудили на 5 років, та вислали в Казахстан. І хоч офіційно вулиці Токарського немає, подільчани самі вже давно називають це місце - сад Токарського, тим самим увічнюючи пам'ять про нього. І я дуже хочу, щоб дізналися про наш "Токарський сад", та його засновника.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextxy2g32l/wish/2705740337>

Храм Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього. Єждін Максим, 11 років, село Великоплатке, Роздільнянський район, Одеська область.

Храм Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього, яке відзначається 27 вересня в с. Великоплатке, Роздільнянський район, Одеська область.

Будівництво почали в кінці 30-х років 19 століття і завершили в кінці наступного десятиліття, отримавши в результаті величний храм у вигляді хреста. За іншими джерелами церква побудована в 1872 році, західна сторона і дзвіниця прибудовані в 1906 році, східна сторона і вівтар прибудовані в 1907 році. Також на території села поруч з храмом збудовано ще два та молитвенні будинки.

Скорботний ангел. Матяр Ілля, 7 років, смт Доброслав, Одеська область.

Він знаходиться на території Меморіального комплексу жертв голодоморів та політичних репресій. Цей об'єкт давно став святинею для мешканців мого селища. Сюди приходять помолитися за невинно убієнних та закатованих українців, наших предків, борців за незалежність України. Душа плаче разом із ангелом... Він тихо схилив голову і обійняв крилами серце та наскрізний хрест, які символізують душі померлих і надію на порятунок живих. Стели по обидві сторони є наче продовженням крил ангела, а згори за формою нагадують колоски - дорогоцінні зернини...

Чаша у фонтані - теж символ. Вона переповнена "сльозами" українців, які і сьогодні змушені страждати від рук окупантів.

**«Дон-Кіхот» з Одещини. Теменюк Кирило, 11 років, село Мардарівка, Подільський район,
Одеська область.**

Ім'я Євгена Чикаленка було здавна відоме в Україні, адже саме його господарство у степах вражало найвищими показниками врожайності, коли хлібні землі переживали небувалу посуху. Він був заможним землевласником, але все своє майно віддав на розвиток української культури. Бо любив її "до глибини своєї кишені".

На кошти Чикаленка видавались книги відомих українських письменників: М. Коцюбинського, Б. Грінченка, І. Франка, С. Васильченка, В. Вінниченка та інших.

Мені дуже приємно, що я є земляком такої непересічної постаті - людини, яка увійшла в історію країни, як потужний меценат і справжній українолюб, до речі публічній бібліотеці у місті Подільськ присвоєно ім'я Євгена Чикаленка.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnexntxy2g32l/wish/2539481022>

Коси - столиця лірників. Дегтяренко Артем, 11 років, с.Коси, Подільський район, Одеська область.

На Одещині, в селі Коси, існувала школа лірників в першій половині ХІХ ст.. Ініціатором і цех-майстром цієї школи був лірник і педагог Мефодій Колісниченко. Пам'ять нашої громади по вшануванню М.Колісниченка, застигла у дерев'яній скульптурі, але спочатку була встановлена меморіальна дошка випускникам єдиної на півдні України школи лірників.

Славилася вона своїми співцями-лірниками на всю Україну та жила за певними правилами - «канонами» - діяли так звані «півчі братства», які об'єднували професійних кобзарів та лірників. Вони мали свій статут, свої прапори та каси взаємодопомоги; свої секретні музичні сигнали, і навіть свою професійну таємну мову, яку називали «лебійською». Кожному лірникові, який пройшов шкільний вишкіл, надавалася певна територія «для промислу», на яку інші зазіхати не мали права.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnextxy2g32l/wish/2543589517>

**Храм Різдва Пресвятої Богородиці. Назарчук Анастасія, 11 років,
село Федорівка, Подільський район, Одеська область.**

Храм Різдва Пресвятої Богородиці у селі Федорівка. Окрасою нашого села Федорівка та одночасно пам'яткою району є храм Різдва Пресвятої Богородиці. Закладка першого каменю для будівництва храму відбулась у 1906 році. За іншими даними – у 1912 році. Будівництво очолив земський архітектор Мельник. І вже 21 вересня 1914 року її освятили на честь Різдва Богородиці.

В роки заборони більшовиками віроісповідання, храм був зруйнований, а потім відновлений. Люди старшого покоління стверджують, що храм якимось чином пов'язаний з підземним монастирем в селі Куйбишевське і, навіть, існує підземний хід, що їх з'єднує.

Дід-Пастух — візитівка села Нестоїта. Карпенко Дар'я, 14 років, село Нестоїта, Подільський район, Одеська область.

Він зустрічає кожного на в'їзді до села.

За народними переказами в долині, де розкинулося нині село Нестоїта, в давні часи водилися розбійницькі ватаги. В цьому місці часто на відпочинок зупинялися подорожні чумаки, а з лісових хащ на них нападали бандити. І люди з вуст в уста передавали всім подорожуючим: «Тут не стояти». Звідки і пішла назва села «Нестоїта».

Автор установив скульптуру на місці природного джерела, і тривалий час люди, що їхали дорогою до Нестоїти, зупинялися біля Діда-Пастуха перепочити та набрати смачної джерельної водички. Але з часом джерело замулилося, вода втратила свою чистоту та якість. Тому сьогодні водички з нього вже не випити, але перепочити, сфотографуватися їздять до нього залюбки.

<https://padlet.com/nbkidskiev/padlet-gdsmnexntxy2g32l/wish/2528957850>